

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at forslaget er udarbejdet af en arbejdsgruppe, som finansministeren havde nedsat den 29. april 1968 med den opgave hurtigst muligt at fremkomme med forslag om sådanne ændringer i kildeskatteloven og anden lovgivning, at man undgår den likviditetsmæssige belastning, der ville blive en følge af kildeskattelovens regler om beskatning af urealiseret avance. Arbejdsgruppens betænkning blev afgivet den 29. oktober 1968.

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget udtalte *Grünbaum* (S), at han betragtede den kontinuerlige beskatning ved dødsfald, som gennemførtes ved kildeskatteloven, som et meget betydeligt fremskridt inden for dansk skatteret, og der var da vist stadig nogenlunde enighed om dette principps rigtighed. Han erkendte imidlertid, at den kritik havde en vis berettigelse, der var fremsat over, at reglerne i visse tilfælde kunne komme til at virke likviditetsmæssigt tyngende for en virksomheds eksistens. Den i lovforslaget foreslåede ordning var imidlertid unødvendigt vidtgående. Han ville have foretrukket et forslag om en vis henstand med skattebetalingen i forbindelse med en afdragsordning over en årrække, eller en ordning, hvorefter den for afdøde forfaldne kapitalvindingsskat blev indestående som en offentlig prioritet, der skulle forrentes. Den af ministeren foreslåede ordning ville bevirke, at der slet ikke blev nogen beskatning af kapitalgevinster, hvor en virksomhed gik fortsat i arv fra generation til generation, og noget sådant forekom ikke rimeligt. I øvrigt var der da andet end kapitalvindingsafgift, der havde betydning for likviditeten. Arvens deling kunne skabe langt større problemer, og hvorfor var det kun det offentlige, hvilket ville sige de andre skatteydere, der skulle holde for. Når man tog fordelene ved på denne måde at få et rentefrit lån fra det offentlige i betragtning, var det nok et spørgsmål, om ikke de foreslåede passiveringsprocenter var for højt ansat.

Havnstrup Clemmensen (KF) understregede vigtigheden af de emner, som lovforslaget omhandlede. Han var enig i princippet om den kontinuerlige beskatning ved dødsfald, men fandt, at de særlige likviditetsmæssige problemer gjorde en fornyet behandling af spørgsmålet nødvendig. Det sagkyndige udvalg havde tilvejebragt et udmærket grundlag for vurderingen af de problemer, der skulle løses. Lovforslaget gav efter hans opfattelse en rimelig afbalancering af de delvis modstående hensyn. Problemerne var imidlertid så indviklede, at et grundigt udvalgsarbejde i folketinget ville være nødvendigt.

Per Federspiel (V) mente, at kildeskattelovens regler ville have tvunget arvingerne til i mange tilfælde at realisere virksomhederne, og det var vel sandsynligt, at dette i løbet af et forholdsvis kort åremål ville have ført til socialisering af en meget betydelig del af erhvervslivet. Denne risiko måtte afværges, og han takkede finans-